01/10/2020

Και πάλι για τη στάση μας προς τους ετεροδόξους

/ Γνώμες

Ακόμα ένα εκκλησιολογικό κήρυγμα για τη στάση μας προς τους ετεροδόξους -αυτή τη φορά με μαρτυρίες του Αγίου Πορφυρίου και του Αγίου Σιλουανού περί του θέματος- δημοσίευσε στην επίσημη ιστοσελίδα της η Ιερά Μητρόπολη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως. Το κήρυγμα υπογράφει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας.

Διαβάστε το κήρυγμα:

Και πάλιν για τη στάση μας προς τους ετεροδόξους

1. Τα κηρύγματά μας, αδελφοί, είναι «εκκλησιολογικά». Το παν είναι η Εκκλησία. Είναι σαν τον Θεό η Εκκλησία, γι᾽ αυτό και παίρνει τα χαρακτηριστικά του Θεού. Θα μιλήσουμε άλλοτε γι᾽ αυτό.

Καλός θεολόγος και χριστιανός είναι αυτός που ξέρει καλά εκκλησιολογία.

Στο προηγούμενο κήρυγμά μας είπαμε ότι αποκόπηκαν μερικοί από την Εκκλησία μας, που είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, γιατί έχει την ορθή πίστη, ξέφυγαν και έκαναν δικές τους κοινότητες. Αυτοί είναι οι αιρετικοί και οι ετερόδοξοι. Εμείς οι Ορθόδοξοι πρέπει να πονάμε γι᾽ αυτό και να τους αναζητούμε και να πηγαίνουμε προς αυτούς για διάλογο μαζί τους, για να τους επαναφέρουμε. Εμείς, μας λέγει ο Χρυσόστομος, να πηγαίνουμε σ᾽ αυτούς και να μην περιμένουμε να έρθουν αυτοί σε ᾽μας. Και να διαλεγώμεθα μαζί τους «όχι με αγριότητα και θυμό, αλλά με επιείκεια και πραότητα», μας λέγει πάλι ο Χρυσόστομος.

2. (α) Σ᾽ αυτό, στο σημερινό μου κήρυγμα, θα ήθελα να προσθέσω γι᾽ αυτό που λέγω και **δύο άλλες μαρτυρίες συγχρόνων αγίων μας. Η μία είναι του αγίου Πορφυρίου**. Ο αγαπητός μας αυτός άγιος, ενώ ήταν ενάντιος σε κάθε αίρεση, που τις χαρακτήριζε πεπλανημμένες ή και δαιμονικές, όμως φερόταν με αγάπη και γλυκύτητα προς τους αιρετικούς. Τους χαρακτήριζε δε όλους ως «παιδιά του Θεού». Έλεγε σε κάποιο που ήταν στο εξωτερικό, μεταξύ των αιρετικών: «Εκεί – του έλεγε – έχετε και αλλοθρήσκους και αλλοδόξους. Σε όλους να φέρεσαι με λεπτότητα, με αγάπη. Κανένα να μη προσβάλλης. Όλους να τους αισθάνεσαι και να τους αποκαλείς αδελφούς, ακόμη και όσους ανήκουν σε άλλες θρησκείες. Όλοι είμεθα παιδιά του ίδιου Πατέρα. Να μη κάνεις παρατηρήσεις για την θρησκεία τους σε όσους είναι αλλόθρησκοι» (Ορόσημο, σ. 297).

(β) **Η άλλη μαρτυρία είναι του αγίου Σιλουανού, ο οποίος ελέγχει με αγάπη για τον τρόπο συμπεριφοράς προς τους Καθολικούς κάποιον, ο οποίος ήταν αυστηρός και απότομος**. **Του έλεγε: «Όταν λέτε (στους Ρωμαιοκαθολικούς) πως η πίστη τους είναι νόθη, δεν θα σας ακούσουν…** Αν όμως λέτε σ᾽ αυτούς πως καλά κάνουν και πιστεύουν στον Θεό, πως καλά κάνουν που τιμούν την Παναγία και τους αγίους, που πηγαίνουν να λειτουργηθούν στις εκκλησίες τους και που προσεύχονται στα σπίτια τους, πως καλά κάνουν όταν διαβάζουν τον Λόγο του Θεού και τα λοιπά, έχουν όμως εδώ και εκεί λανθασμένες θεωρίες και πρέπει να τις διορθώσουν, τότε όλα θα είναι καλά και θεάρεστα και έτσι με την Χάρη του Θεού όλοι θα σωθούμε. "**Ο Θεός αγάπη εστιν**" και γι᾽ αυτό το κήρυγμα πρέπει να βγαίνει πάντα από αγάπη» (αγίου Σωφρονίου Αρχιμ., Ο άγιος Σιλουανός, σ. 66). Εδώ θα πούμε και για το ότι ο άγιος αυτός γλυκός πατήρ έδωσε και λειτουργικό αντίδωρο σε Γαλλίδα Ρωμαιοκαθολική, για να μην την προσβάλει

και την χάσει. Γιατί αυτή ελκυόταν από την Ορθοδοξία και πήγαινε στον άγιο να την βοηθήσει σ᾽ αυτό. Η παραχώρηση αυτή αυτή του αγίου ήγειρε την διαμαρτυρία των δικών μας «ζηλωτών» και των Παλαιοημερολογιτών. Τα έβαλαν με άγιο! Αλλά ό,τι κάνουν οι άγιοι είναι αυτό που θέλει ο Θεός. Αυτά λέγουν οι άγιοι των οποίων τους λόγους και τα παραδείγματα πρέπει να ακολουθούμε.

3. Αλλά, αγαπητοί χριστιανοί, το κίνημά μας αυτό προς τους ετεροδόξους, από αγάπη προς αυτούς, για να έλθουν στην σωστή πίστη, αυτοί το εκμεταλλεύονται για ένωση μας μαζί τους και ξαπλώνουν και αυτοί τα χέρια σε μας. Τα ξαπλώνουν, όχι να έρθουν αυτοί σε μας, αλλά για να πάμε εμείς σ᾽ αυτούς. Και επειδή το γνωρίζουν, ότι δεν είναι δυνατόν εμείς να αρνηθούμε την πίστη μας, προτείνουν να κάνουμε μία μίξη όλων των δογμάτων μας, για να είμαστε ενωμένοι. Αυτό λέγεται «συγκρητισμός» και «Οικουμενισμός». Το καταλαβαίνουμε απόλυτα, νομίζω, αγαπητοί αδελφοί, ότι η πίστη μας δεν είναι ατελής, ώστε να δεχθεί κάποια προσθήκη από άλλο ξένο θρήσκευμα. Όπως ο Θεός μας είναι τέλειος και δεν αλλοιώνεται («αναλλοίωτος»), το ίδιο και η πίστη μας. Η «άπαξ παραδοθείσα πίστις» (Ιούδ. 3)! Ακόμη και αν έχουμε αγγελική αποκάλυψη, για κάποια αλλαγή της πίστης μας, ακόμη και τότε, μας λέγει ο άγιος Πορφύριος, δεν θα δεχθούμε ως προσθήκη ή αφαίρεση στην πίστη μας (βλ. Γαλ. 1,8).

Τελικά λέγουμε και επαναλαμβάνουμε αυτό που είπαμε στο προηγούμενο κήρυγμά μας ότι, ενώ είμαστε υπέρ της οικουμενικής κινήσεως, είμαστε σαφώς ενάντιοι προς τον Οικουμενισμό ή Συγκρητισμό.

Με πολλές ευχές,
† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας